

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA: W. N. REIHO, SULO SYVANEN, ADOLPH SALMI, ALEX SEVO, A. B. MÄKELÄ.

TOVERI

(THE COMRADE) The organ of the Finnish workers in the Western states. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmestysmaksu 40c postitustamalta. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muutovaroja \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset \$1.00 kerta, halutaan tietoa ja nimenmuuttoluottoja 50c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovot ilmoitukset sopimukseen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia tulee rahaa seurata mukana. Englanninkieliset suomenkieleksi käännetään vapaa.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TILAUSHINNAT Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$3.50 6 kuukautta... \$2.00

SUBSCRIPTION RATES: In the United States and Canada One year... \$3.50 Six months... \$2.00

Huoneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-juksen välillä. Telocoin: Kuunturi 365, toimitus 822.

Tahallista käsittelyn sotkemista

Eräissä Saturday Evening Post lehdessä äskettäin numerossa kirjattaa hyvin tunnettu kongressimies Joe Cannon verotuskysymyksestä, tehden m. m. sellaisen väitteen, etteivät ne rikkaat sentään niin rikkaita ole, kuin yleisesti luullaan, koska niistä niin harvat ovat maksaneet sisääntuloveroja.

Väite sellaisenaan ei todista mitään muuta kuin Cannonin oveluutta kansan petämisessä ja mielipitteen muokkaamisessa. Se seikka, että rikkaat ovat kyenneet pelastamaan veromaksuista, ei ollenkaan todista sitä, etteivät heillä olisi ollut verotettava omaisuutta. Päinvastoin sen pitäisi osoittaa, että niiden valtiollinen mahti on niin suuri, että verottaja ei ole uskaltanut asettaa varsin vaativalla kannalla.

Totta on, että ainoastaan muutamat harvat maksoivat sisääntulo- ja omaisuusveroa. Mutta se johtuu veronkantoyhteisöön kuulumattomuudesta. Saman luokan jäsenet, jota luokkaa pitäisi verottaa, ovat laatimassa verotussääntöjä, joten on enemmän ihmeltävää siinä että niistä niinkin moni maksoi veroa, kuin siinä ettei useampia maksajia ilmestynyt.

Osuusliikkeen perusteista.

(Poinintoja teoksesta: "Osuuskaupan kulmakivet.")

Kansan yleinen siirtyminen luonnontalouden kannalta rahatalouden kannalle teki yhden siten ennen sängen vähälukuisen luokan, kauppiat, tarpeelliseksi joka paikassa. Heidän tehtävänsä yhteiskunnassa oli tuotteen hankkiminen siltä, missä ne valmistettiin, sinne, missä niitä kulutettiin. He olivat välittäjiä tuottajien ja kuluttajien välillä, ostivat edellisiltä niiden valmisteita ja pitivät niitä kaupan jälkimäisille. Siten kävi esim. sille, joka lampaiten villat karttasi ja kehräsi langaksi, mahdolliseksi saada ikkapäiväisen leipänsä, viihtämällä villalangan rahaksi ja rahan leiväksi. Samoin käyttämällä työvoimaansa rahaa vastaan jonkun muun tuotteen valmistukseen ansaittiin rahaa ja voitiin sillä sitten ostaa tarvittavat tuotteet.

Kauppiaan toimi osottautui pian verrattain helpoksi ja tuottavaksi. Suurempaa taitoa vaati tukkukaupan toimi, johon kuului tavarojen ostaminen ulkomailta tai sopimusten tekeminen tehdasten kanssa tavaran valmistamisesta pitempää aikaa varten. Mutta erityistä taitoa ei tarvittu vähittäiskauppiaina olemiseen. Jos vain onnistui luottamusta herättävällä esiintymisellä tai edes pienen pääoman nojalla saamaan tukkukauppiaalta luottoa, oli kauppias tilaisuudessa ostamaan tavaraa tarpeen mukaan, maksamaan sen kun se oli myyty, ja samalla

Niin tapahtuu kun syitä ei tunneta

Lyhytnäköisempää toimintaa työväenliikkeen nimessä on mahdollon kuvailla kun on ammattilaisten osanotto politiikkaan. Eikä asia olisi niin äärimäisen vakava, ellei valtuutettoa voisi valtiollisen mahtinsa avulla niin täydellisesti hallita työläisten toimia, niinolisi sängen huivittava katsella sitä typeryyttä, jolla ammattionistit ajavat valtiollisia etujaan. Mutta asian tärkeys tekee heidän suhtautumiseensa surulliseksi, vaarallisella aseella leikkimiseksi, jonka seuraukset ovat melkein kuin parhaiten käsitellyt lapselle.

Näin ne menettelevät: Kun tuomari antaa raskaan luokatuomion, poliisi kapuloi lakkoilaisia tai union järjestäjiä, tai joku viranomaislainen tekee mitä tahansa vääryyttä työläisille, joko jollekin yksityiselle työväenliikkeen toimitsijalle tai erinäisille työläisryhmille, niin merkitsee unionisti uhkaavana tekiän nimen muistuin, sillä selityksellä, ettei häntä enää koskaan äänestä valtaan. Ja se lupaus pidetäänkin pyhästi verrat-tiin kiitettävästi.

Mutta heidän lyhytnäköisyytensä estää heidät näkemästä niitä voimia, jotka ovat näiden tekojen varsinaisten toimepanijain takana, niitä todellisia syyllisiä, jotka pitävät palveluksessaan sekä poliisit että lainlaattijat ja tuomarit, ja joita vastaan toiminta olisi kohdistettava. Syyttää poliisia siitä että se kapuloi työläisiä, on yhtä merkitykseltöä kuin syyttää sitä kapulaa jolla poliisi työläistä lyö. Syyttää tuomaria puolel-lisuudesta, on sama kuin syyttää sitä paperipalasta jolle laki jonka mukaan tuomio annetaan, on kirjoitettu, ja syyttää lainlaattijakunnan yksityisiä jäseniä, on sama kuin syyttää lainlaattijakun-nan kokoushuonetta.

Kapitalistiluokka ei mene mitään, eikä työväestö voita mitään siinä, vaikka jokaisissa vaaleissa estetään jokainen työväestöä huonosti kohdelleen yksityisen virkailijan uudelleenvalinta osittomuuksista. Saman luokan jäsenet, jota luokkaa pitäisi verottaa, ovat laatimassa verotussääntöjä, joten on enemmän ihmeltävää siinä että niistä niinkin moni maksoi veroa, kuin siinä ettei useampia maksajia ilmestynyt.

Millä tavalla teollisuuden kansanvaltainen hallinto on mahdollista

Sosialistipuolueen ohjelman siinä kohdassa, jossa puhutaan teollisuuden kontrollista, mainitaan m. m., että näiden teollisuuslaitosten omistusoikeuden tulee mahdollisimman tarkoin vastata kunkin tuotantoalan laajuus-suhteita. Kun puhutaan kansan omistuksesta, tarkotetaan sillä yleis-tä valtion omistusta, sillä kansa ei voi muuten omistaa mitään kuin valtion kautta. Mutta kaikki teollisuuslaitokset eivät ole sellaisia, että niitä olisi edullista ottaa suoraan valtion haltuun, vaan jonkun valtion alajärjestön, kuten esim. Yhdysvalloissa eri valtioiden, kuntien ja kaupunkien huostaan. Lyhempikin silmäys tuotantotapaan osoittaa, että kaikki yleismaailliset tuotanto- ja liikennelaitokset täytyy ottaa suoraan valtiolle, mutta on olemassa valtuasta paikallista luonnetta olevia liikkeitä, jotka pal-joa mukavammin sopivat kun-nan omaisuudeksi ja käynnissä-kulkurien kauhuksi. He ovat alin omaisessa varassaa joutua kiviäriin kuulua tielle, jos vetelehtivät vanhoilla olipaikoillaan.

Tämä saattaa pitää paikkansa köy-hälistöön kuuluvien maankiertäjien suhteeseen. Mutta rikkaat lorvehtivat ja elostelijat eivät paljaalla silmällä huomattavasti ole vähentäneet merenraannikon laiskotteilupaikoista Auton-täyteisiä liiuvia rötöleitä, jotka alkuaan lienee ihmisiksi aiot-tu, valuu yhtämittaan rannikkoa koh-den, kuten aiemminkin. Eikä heitä kukaan häiritse. Nehän ovat ase-massa, johon jokainen poliisi, jokainen rautatievirkailija, jokainen nurk kapoliittioitsija yöt päivät toivoo ja uneksii joskus pääsevänsä.

puolueet, joiden listalla heidät on valittu. Luminietoksen löytäminen Saharan erämaasta on yhtä helppoa kuin sellaisen porvaripoliittioitsijankin, joka voisi toimia työläisten etujen mukaan. Ei se ole lumen syy että se sulaa Saharassa, eikä se ole yksityisen "hyvän miehen" syy, että hänen porvaripuolueen pelinlu-keksi jouduttuaan täytyy menetiä siten kuin hänelle määrätään.

Porvariluokan vallasta suista-minen luokkana on tepsivä kei-no työväestön aseman korjaamiseksi, eikä jonkun sen edusta-jan syrjäyttämisen, kuten am-mattionistit tekevät.

Millä tavalla teollisuuden kansanvaltainen hallinto on mahdollista

Sosialistipuolueen ohjelman siinä kohdassa, jossa puhutaan teollisuuden kontrollista, mainitaan m. m., että näiden teollisuuslaitosten omistusoikeuden tulee mahdollisimman tarkoin vastata kunkin tuotantoalan laajuus-suhteita.

Kun puhutaan kansan omistuksesta, tarkotetaan sillä yleis-tä valtion omistusta, sillä kansa ei voi muuten omistaa mitään kuin valtion kautta. Mutta kaikki teollisuuslaitokset eivät ole sellaisia, että niitä olisi edullista ottaa suoraan valtion haltuun, vaan jonkun valtion alajärjestön, kuten esim. Yhdysvalloissa eri valtioiden, kuntien ja kaupunkien huostaan. Lyhempikin silmäys tuotantotapaan osoittaa, että kaikki yleismaailliset tuotanto- ja liikennelaitokset täytyy ottaa suoraan valtiolle, mutta on olemassa valtuasta paikallista luonnetta olevia liikkeitä, jotka pal-joa mukavammin sopivat kun-nan omaisuudeksi ja käynnissä-kulkurien kauhuksi. He ovat alin omaisessa varassaa joutua kiviäriin kuulua tielle, jos vetelehtivät vanhoilla olipaikoillaan.

Tämä saattaa pitää paikkansa köy-hälistöön kuuluvien maankiertäjien suhteeseen. Mutta rikkaat lorvehtivat ja elostelijat eivät paljaalla silmällä huomattavasti ole vähentäneet merenraannikon laiskotteilupaikoista Auton-täyteisiä liiuvia rötöleitä, jotka alkuaan lienee ihmisiksi aiot-tu, valuu yhtämittaan rannikkoa koh-den, kuten aiemminkin. Eikä heitä kukaan häiritse. Nehän ovat ase-massa, johon jokainen poliisi, jokainen rautatievirkailija, jokainen nurk kapoliittioitsija yöt päivät toivoo ja uneksii joskus pääsevänsä.

Maankiertäjätkö kadonneet?

Rautatievirkailijat ja länsivaltioiden järjestyksenvalvojat keuhavat, että sota on melkein tytten lopettanut maankiertäjien ammatin. Luoteisval-tion, Minnesotasta Tyyneenmeren rannikoon ovat kauan olleet "työttö-mään ja hyödyttömään" kisakenttänä kesäisin. Vietettyinä talvet kaupungeissa, nuo kulkurit tapasivat ke-väisin suurissa parvissa saapua lauh-kean länteen. Mutta nyt on näis-sä valtiolla pantu "työhön-taikka-rintamalle" laki ja muut sota-aajan määräykset niin ankarasti käytän-töön, ettei maankiertäjistä ole muu-ta kuin rippeet jäljellä, muutama yksinäinen harhalilla vielä jäljellä.

"Työvoiman tarvi on siksi kireä, että kaupunkien poliisit ja kyljen järjestykselijat ovat kovin tärkeitä käymään noidenkin vihovihoisten kimpun ja pitämään heidät talo-hin." lausui eräs rautatievirkailija. "Asestetut sotilasvartiot ratapohdis-sa, silloilla ja tunneleissa ovat sitä paitsi tulleet noiden huollettomien kulkurien kauhuksi. He ovat alin omaisessa varassaa joutua kiviäriin kuulua tielle, jos vetelehtivät vanhoilla olipaikoillaan."

liikkeensä, niin saavat sen asuk-kaat silloin hoitaa niitä siten kuin enemmistön edut vaativat. Yhdessä kaupungissa voidaan liike järjestää yhdellä tavalla, toisessa toisella aina sikäli kuin paikalliset suhteet tekevät sen edullisemmaksi.

Kauppalikkeen voi niinkään järjestää paljoa edullisemmaksi paikkakunnittain omistettavaksi, kuin valtion huostaan. Yleisistä valtion omistamista tukkukaupoista saisi kukin paikallinen ja-kaloitus tarvitsemansa tavarat välittäisi ne kuluttajille ja hoitaisi liikkeen ilman mitään sen suurempaa yhteyttä päälikkeen kanssa, kuin mitä paikallisilla o-suusliikkeillä on keskustukku-liikkeen kanssa.

Jotakin tällaista järjestelyä tar-koittaa puolueemme ohjelman se-

MAILMANKATSOMUKSIA

MAANKIERTÄJÄTKÖ KADONNEET?

Rautatievirkailijat ja länsivaltioiden järjestyksenvalvojat keuhavat, että sota on melkein tytten lopettanut maankiertäjien ammatin. Luoteisval-tion, Minnesotasta Tyyneenmeren rannikoon ovat kauan olleet "työttö-mään ja hyödyttömään" kisakenttänä kesäisin. Vietettyinä talvet kaupungeissa, nuo kulkurit tapasivat ke-väisin suurissa parvissa saapua lauh-kean länteen. Mutta nyt on näis-sä valtiolla pantu "työhön-taikka-rintamalle" laki ja muut sota-aajan määräykset niin ankarasti käytän-töön, ettei maankiertäjistä ole muu-ta kuin rippeet jäljellä, muutama yksinäinen harhalilla vielä jäljellä.

"Työvoiman tarvi on siksi kireä, että kaupunkien poliisit ja kyljen järjestykselijat ovat kovin tärkeitä käymään noidenkin vihovihoisten kimpun ja pitämään heidät talo-hin." lausui eräs rautatievirkailija. "Asestetut sotilasvartiot ratapohdis-sa, silloilla ja tunneleissa ovat sitä paitsi tulleet noiden huollettomien kulkurien kauhuksi. He ovat alin omaisessa varassaa joutua kiviäriin kuulua tielle, jos vetelehtivät vanhoilla olipaikoillaan."

Tämä saattaa pitää paikkansa köy-hälistöön kuuluvien maankiertäjien suhteeseen. Mutta rikkaat lorvehtivat ja elostelijat eivät paljaalla silmällä huomattavasti ole vähentäneet merenraannikon laiskotteilupaikoista Auton-täyteisiä liiuvia rötöleitä, jotka alkuaan lienee ihmisiksi aiot-tu, valuu yhtämittaan rannikkoa koh-den, kuten aiemminkin. Eikä heitä kukaan häiritse. Nehän ovat ase-massa, johon jokainen poliisi, jokainen rautatievirkailija, jokainen nurk kapoliittioitsija yöt päivät toivoo ja uneksii joskus pääsevänsä.

HYVÄSYDÄMINEN NAIKEN.

Kulkuri käveli kylänraitilla, ja näh dessään vanhan naisen mukavasti istuvan ikkunansa ääressä ja katselee tuon, rupesti ruomyilleen piharuohoa syömään.

Hyväsydäminen nainen heli riensu-tos ja sanoi: "Miesparka, te varmaan olette kovasti nälissäne?" "Kovasti, kovasti, rouva kulta", vastasi kulkuri, "kahteen päivään en ole sanunut muruakaan syödäkseen!" "Voi, miesrakka!", huudahti rouva, "kuinka minun tulee tulla siinä!"

Edelleen pidetään porvarilehdissä leveää suuta siitä, kuinka ennen ne-kin, nimittäin liittymällä yhteen ja rupeamalla itse harjottamaan kauppa itseään varten. Ulkomailla oli kuluttajien osuustoiminta saanut alkunsa Englannissa, Rochdalen (lute: Rotschdel) pienessä kaupungissa 70 vuotta sitten. Siellä perustivat muutamat vähävaraiset kaupunkurit puutteen ja hädän pakotuksesta ensimmäisen varsinaisen osuuskaupan. Kuluttajien järjestöä oli tosin jo enemmän löyrynyt, mutta Rochdalen kaupunkien omistit todistettavasti ensi kerran vhdistä vrtvukseen-sä ne toimivat, joiden perusteella voitiin menestyksellisesti tuottaa muutamien ihmisyistä-vien kauppa-alaa koskevia nusia aatteita, ja näiden avulla osuus-kauppatoiminta on voinut kehittä-vä vhdessä nykyajan tärkeim-mistä taloudellisista ilmiöistä. Englannissa on osuuskauppa-ajate pääsääntöisesti teollisuustyö-väestön kannattama. Siltä on se levinnyt kaikkiin sivistysmai-hin ja useimmissa näistä on sitä saanen laajalti toteutettu. Tanskassa on kuluttajien osuustoiminta erityisesti saanut jalansijaa maanviljelijöiden keskuudessa ja on se siellä kohonnut yhtä korkealle kuin Englannissa, Sveitsissä ovat sekä maan-viljelijät että tehdastyöväestö osuustoiminnasta hakeneet apua pvrkiessään entistä, edullisem-min saamaan parempaa tavaraa jokapäiväisten tarpeittensa tyydyttämiseksi. Samoin on asia-nlaita meillä.

kohta, jossa puhutaan tuotanto-laitosten omistussuhteiden jär-jestämisestä kunkin tuotantoalan laajuus-suhteita vastaavalla tavalla. Kun vielä otamme huomioon, että tarkotuksena ei ole järjestää mitään tarkoin etukä-teen suunniteltua "yhteiskunta-karttaa", josta ei voitaisi koska-kaan poiketa, niin ohjelmamme käytännöllisyys on aivan ilmei-nen. Se on sellainen kuin kunkin paikkakunnan tarpeet vaati-vat ja edellyttävät sellaista toimin-tatavapantua, mikä kulloinkin on asian järjestelylle edullisinta.

Elinvoimainen puolue ei voi fanatiikkojen tavoin sulkeutua jonkinlaiseen tiukkaan suunnitelmaan, josta haaveilijasosialis-tien tavoin laaditaan jo valmiit piirustukset vuosia ennen kuin niiden käytännönsäätöteuttamisel-le on mitään edellytyksiä.

MAILMANKATSOMUKSIA

MAANKIERTÄJÄTKÖ KADONNEET?

kaupungit, joissa farmityöläiset eni-mänsäen valvovat, olivat täynnä am-mattipelureita, revolverisankareita ja jos jonkinlaisia roistoja koettamassa tavalla taikka toisella päästä käsi-si työläisten rahoihin. Ne löydyttyi-vät työmiesten joukkoon ja käytti-vät työmiesten pukua, joten virano-maisten oli sängen valkea saada tuo-ta rikkaruohoa kätteiksi. Mutta nyt on sota antanut surmaniskun tai le roistoarmeijalle, joka sadonkor-jailta vuosittain nytli helloworld työl-lä todella "kultaisen" sadon.

Miten lie tämänkään asian laita muualla — tänne Astoriaan ainakin on tämän kesän kuluessa, asian al-kain ja kaupungin viranomaisten toi-mesta tuotettu kahteen eri ker-taan oikein huolellisesti lapiteltu val-koima mitä puhtaimmaalaustista am-matti-taskunpuhdistajia, pelureita ja hulinkuita hyödylliseen ajanviettoon luultomia lorvehtijoita, heidän takai-kaan suljettu kadutkin keskeistä kau-punkia ja kaupungin virkailijain ko-ko vallalla ja tarmolla avustettu tyh-jentämään työläisten taskuja.

Mitä taas surupelureihin tulee, niin milloinkaan tämän maan historiassa ei vielä ole pelattu niin suurilla panoksilla kuin parast-aikaa pelataan.

HYVÄSYDÄMINEN NAIKEN.

Kulkuri käveli kylänraitilla, ja näh dessään vanhan naisen mukavasti istuvan ikkunansa ääressä ja katselee tuon, rupesti ruomyilleen piharuohoa syömään.

Hyväsydäminen nainen heli riensu-tos ja sanoi: "Miesparka, te varmaan olette kovasti nälissäne?" "Kovasti, kovasti, rouva kulta", vastasi kulkuri, "kahteen päivään en ole sanunut muruakaan syödäkseen!" "Voi, miesrakka!", huudahti rouva, "kuinka minun tulee tulla siinä!"

Edelleen pidetään porvarilehdissä leveää suuta siitä, kuinka ennen ne-kin, nimittäin liittymällä yhteen ja rupeamalla itse harjottamaan kauppa itseään varten. Ulkomailla oli kuluttajien osuustoiminta saanut alkunsa Englannissa, Rochdalen (lute: Rotschdel) pienessä kaupungissa 70 vuotta sitten. Siellä perustivat muutamat vähävaraiset kaupunkurit puutteen ja hädän pakotuksesta ensimmäisen varsinaisen osuuskaupan. Kuluttajien järjestöä oli tosin jo enemmän löyrynyt, mutta Rochdalen kaupunkien omistit todistettavasti ensi kerran vhdistä vrtvukseen-sä ne toimivat, joiden perusteella voitiin menestyksellisesti tuottaa muutamien ihmisyistä-vien kauppa-alaa koskevia nusia aatteita, ja näiden avulla osuus-kauppatoiminta on voinut kehittä-vä vhdessä nykyajan tärkeim-mistä taloudellisista ilmiöistä. Englannissa on osuuskauppa-ajate pääsääntöisesti teollisuustyö-väestön kannattama. Siltä on se levinnyt kaikkiin sivistysmai-hin ja useimmissa näistä on sitä saanen laajalti toteutettu. Tanskassa on kuluttajien osuustoiminta erityisesti saanut jalansijaa maanviljelijöiden keskuudessa ja on se siellä kohonnut yhtä korkealle kuin Englannissa, Sveitsissä ovat sekä maan-viljelijät että tehdastyöväestö osuustoiminnasta hakeneet apua pvrkiessään entistä, edullisem-min saamaan parempaa tavaraa jokapäiväisten tarpeittensa tyydyttämiseksi. Samoin on asia-nlaita meillä.

PYHIÄ LEHMIÄ.

Monella on se käsitys, että Intian "pyhiät" sebulat ovat erikoinen, pyhiä tarkotuksia varten pidetty leh-märotu. Niin ei kuitenkaan ole asiantlaista. Tuo kyttyräselkinen se-bu on Etelä-Aasian varsinaisen lyp-sylehmä. Mutta samaten kuin van-hassa Egyptissä, pidetään tätä nau-taa Intiassa pyhänä ja koskematto-mana. Ne saavat vapaasti kulek-sia kaupunkien kaduilla ja tempe-leissä, eikä mitään väkivaltaa niille saa tehdä missään tapauksessa, vaan annetaan niiden kuolla vanhuuttaan aikoihin — joka itse asiassa useinkin on suurempaa jultumutta ja elinrauhakasta kuin elukkaain ki-vuton lopettaminen. Mutta useat in-tialaiset uskonnot pitävät kaikkea elämää peräti pyhänä, jonka tähden eläintenkin tappaminen on ankarasti kielletty.

Kun sepyt — Intian kotimaiset sotajoukot — v. 1857 saivat uuden malliset kiväärit, joiden kuulat oli-rasvattu, kuten väitettiin, pyhien härkien talilla, kiellettyivät he ni-tä panemasta kivääreihinsä. Sen-alkaiset pssyt, näet, olivat suusta ladattavia, ja kuulaa täytyi lada-tuoksia peruksilla. Siltä, suureksi osak-si johtui vaarallinen Intian kapina vuosina 1857—1858. Yllättäjät käy-tivät samaa rasvaväitettä sekä hin-duja että muhamettilaisia kihohtaa-seen. Muhamettilaisille tosin eivät lehmät eivätkä härät olleet pyhiä, mutta sika oli heille saastainen, ja sika muhamettilaisille selitettiin, että kuulat oli völdeltu sian rasvalla. Kun sinä aikana Intiassa harjoitettiin voimakasta kristillistä lähetystoiminta, se-littivät yllättäjät brittiläisen halli-tuksen tarkotuksena tuolla kuulien voitelemisella olleen saada sepyt hykyläisiksi entistä uskonnoistaan ja sillä tavoin pakotetuiksi kääntymään kristinuskoon — muutoinhan hallitus olisi käyttänyt jotain vaara-tonta rasvaa, esim. lampaan tai vuo-hen talia. Eikä brittiläisillä viran-omaisilla ollut ymmärrystä yhtä minkäänlaisiin toimenpiteisiin vält-tämään tätä hindulaisien ja muha-mettilaisten soturien uskonnollisten tunteiden loukkaamista. Alhaisiä-tyläiset, jotka asetehtaisa työksen-teleivät ja tiesivät mitä rasvaa kuu-lissa käytettiin, pilkkasivat yhäissyn tyisiä sepy-sotilaita, että noita usua-kuolla käyttämällä he menettävät säätöoikeutensa ja joutuvat yhteis-kunnan hylkiöiksi.

Omistausta muuten on, että äärim-mäisessä pohjollasakin tavataan sa-manlaisia käsityksiä lehmän pyhy-destä. Eskimot nimittäin luulevat myski- eli bisamilehmällä olevan yli-luonnollisia ominaisuuksia. Sen e-rinomaisen hienoisista ja pehmeistä karvoista he kutovat pukuja, joita käyttävät juhlatilaisuuksissa. Noita pukujaan he eivät ole suostuneet tutkimusretkeilijöille myymään hin-nalla milään.

RIKASTEN SEURAKUNTAAN VAIKAA PÄÄSY.

Eräs neekeri sai kerran päähäänsä pyrkä eräeseen Wall kadun miljo-neerien seurakuntaan New Yorkissa. Hienotuntelinen pilspa selitti Sam-bolle, että hänen siluensa ei ole vie-lä kyllin puhdas ja kehotti neekerii-

nen tarvitseman pääoman kerää-miseen, suorittamalla sille yhden tai useampia osuuksia. Varsinaista kaupparvhiöistä eroaa osuuskauppa siinä, ettei-ken omistajina ovat ostajat, iik-keen käyttäjät, jotka mikäkin vä-rieraat pääoman omistajat, joi-den perustamien vuhöiden tar-koitus on myydä miljöle saadak-sen pääomalleen voittoa, tuo-taakseen niiden kustannuksella vain hyötyä yksin omistajilleen kaupanteossaan, välttämättä vä-riäkkään ostajille tärkeitten vä-riököhtien huomioinnattamisesta. Osuuskaupan tarkoitus ensi kädessä on hankkia omille jäsenil-leen kunnollista tavaraa ilman että siitä otetaan liian korkea hinta. Osuuskauppa valvoo siis jäsenkuntansa yhteistä etua, mutta sen ohella se keräämällä myynnistään syntyvän ylijää-män jäsenkunnan hyödyksi, käy-tettäväksi yhteisinä rahastoina ja osittain myöhemmin jaetta-vina ostovoitoina kykenee aika-mvöten parantamaan omistajan-ta taloudellista asemaa. Liäksii osuuskauppa osottamalla yhteis-toiminnan tuottamia etuja kas-vattaa jäsenkuntansa siveelli-sesti ja huolehtii se lisäksi en-henkisestä kehityksestä yhteis-toiminnalla saavutetuilla sää-s-töillä vllpitämällä kirjastoja ja lukusaleja, toimeenpanemalla il-tama- ja luentoilaisuuksia j. e.

Osuuskauppa huolehtii näin-ollen kaikilla tavoin ostajiansa, jäsentensä, eduista. Ja ennen-käikkea valvoo se iuuri kauppa-toiminnan alalla heidän etujan-sa. Sen vuoksi on sen poistet-tava ne edelläkuvutetut epäkoh-dat, jotka yksityisten harjoita-masta kaupasta ovat ostajille koituneet.

Osuuskauppa on siis vhtymä-kuksa jäseninä ovat tavarin kuluttajat. Kukin jäsen ottaa osaa

PUNAISEN RISTIN KOIRAT.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sept. 26, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 9th, 1917.)

Eräs Yhdysvaltain sairashoito-osas-tossa Ranskassa palveleva nuori lääketieteen yliooppilas on kirjjeessään maininnut sotakoirien ihmeteltäväs-tä älykkäisyydestä. "Ellen hitana pari toveria pistäy-tyi luomamme. Heillä oli muutama kaksitoista kuukauden vanha punainen ristin koiria. Me olimme uteliaita näkemään, kuinka ne suositivat tehtävänsä. Niinpä minä karkasin joukosta ja kätkeydyin vesakoon. "Heittäytyessään pitkästi pilloiti-hattuni selläni alle, ettei koiria sitä löytäisi. Toverit panivat toisen koirista minua etsimään. Vihdoin se löysikin minut, mutta kun se ei saanut hattuani, pisti se kuononsa tas-kuuni ja otti siltä nenällään, jon-ka se vei lähettäjilleen. Muutamia minuutteja myöhemmin se toi omista-jansa sille paikalle, missä minä maka-sin.

Sarllen tappelun aikana sanottiin tuon samaisen koiran pelastaneen 150 ihmishenkeä yhtenä ainoana päivä-nä."

Kuitenkin lienee Yhdysvaltain so-tilasallanto sitä mieltä, että sota-koirien aika on ohi. Ne kyllä ovat sankarillisesti tehneet tehtävänsä, mutta Ranskan armeijan asiantunti-jain kanssa neuvoteltua on päätetty luopua siitä aikeesta, että amerika-laiselle armeijalle laitettaisiin oma koiratarhanasa. Yleisön tiedoksi ei ole tullut, että suuret määrät rans-kalaisen ja brittiläisen armeijan koirista on kuollut kaasurykitykseen. Ne eivät ole voineet olla raapimatta reikiä kaasuaamarinsaa.

Järjestöme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Issaquah 30 — 1 p. lokak. New Castle 2 — 3 p. Poulso 4 p. Pearson 5 — 6 p. Roslyn 8 — 9 p.

S. S. osastot, valmistakaa ohjelmaa muita ilatusta amakin yhdeksi puhelijaksi, tov. Ilautamaki suorita-kaa arvoakaan numeron ohjelmas-tanne.

Ilanatilut lankeavat länsipiirin agitatistikonkassaan. Toverilijesti: Wash. Suom. Valtiokomitea.

Osuuskauppojen tarkotusperä ei kaupalliseen toimintaan nähden rajoitu vain tavaroiden vähittäiskaupan uudistamiseen os-tajien edun mukaiselle kannal-le. Myös muilla tavarakaupan asteilla esiintyvät samat ostajil-le epäedulliset seikat kuin vähittäiskaupassa, osaksi vain tois-tisissa muodoissa.

Tavarojen tuottajien, tehtai-den, myllyjen y. m. omistajien pyrintöinä on myydä tavaraa niin paljon kuin suinkin, huolimatta siitä paljonko sitä itse asiassa kuluttajat tarvitsevat. Tuotta-jat ovat sen vuoksi pakotetut ryhtymään kaikenlaisiin keinoi-hin, jotta he saisivat tavaransa tunteiksi ja kaupaksi käymään kälyän muitten samalla alalla toimivain tuottajain kanssa. He käyttävät erilaisia ilmotuskino-ja, hekin ottavat palvelukseensa asiamiehiä eri paikkakunnilla ja myöntävät tavarat velaksi tukkukauppiaille, jotta nämä saa-taisiin ostamaan niin paljon kuin mahdollista. Sellainen menettely ei voi olla vaikuttamatta tava-roiden hinnannousemista, sil-lä tuottajain tulee saada korvaus niistä kustannuksistaan ja kor-ko-rahoilleen.

Tukkukauppiain palvelukseksa olevien kauppaamatustajien tessa-vävyä taas on saada vähittäis-kauppiat, myös osuuskaupat, ostamaan niin paljon tukkukaup-piaan tavaroista kuin mahdollis-ta. Nämiin välittäjät ottavat osansa tavaran hinnasta paik-kioksi vaivoitansa ja vielä voi-toiksiin itselleen: siten tavaran hinta nousemistaan nousee, kun-nes tavara vihdoin joutuu varsi-naisen kuluttajain käsiin. Niinpä tavara, joka tehtästä myydyän 1 markasta, voi kuluttajalle maksaa puolitoista jopa kaksi-